

transform!

ευρωπαϊκό δίκτυο εναλλακτικού προβληματισμού και πολιτικού διαλόγου

ενημερωτικό δελτίο 052012

Το ενημερωτικό δελτίο του **transform!europe** εκδίδεται και στα αγγλικά κάθε μήνα. Το δελτίο περιέχει πληροφορίες για τις δραστηριότητες του δικτύου μας, των μελών του και των μελών – παρατηρητών του, καθώς επίσης και για σημαντικές πρωτοβουλίες των κοινωνικών κινημάτων στα οποία συμμετέχουμε. Το δελτίο μεταφράζεται στα ελληνικά με ευθύνη του Ινστιτούτου Νίκος Πουλαντζάς.

Περιεχόμενα

Άρθρα και αναφορές	2
Ένα φάντασμα πλανιέται πάνω από την Ευρώπη	2
Κλίμα έντονης πολιτικής πόλωσης	3
Η Άνοιξη της Πράγας 2012	4
Προς ένα κίνημα για μια κοινωνική Ευρώπη	5
Η Αγορά Εργασίας και η Απασχόληση στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής κρίσης	6
Αποκλείουμε την Πατριαρχία! Συμμετέχουμε!	7
Δίκτυο ΑΚΑΔΕΜΙΑ	8
Κάλεσμα αλληλεγγύης	9
Ανακοινώσεις	10
Η στρατηγική της Αριστεράς μεταξύ των Συμπληγάδων του εθνικού και του διεθνούς πεδίου	10
7ο Θερινό Πανεπιστήμιο του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς και του transform! euro	11
Περιοδικό transform! Τεύχος 10	12
Βιβλίο για την Κρίση Χρέους	13

Έκδοση του δελτίου στα ελληνικά: Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς

Μετάφραση: Σταύρος Παναγιωτίδης, Δήμητρα Τσιούρβα

Επιμέλεια: Λουδοβίκος Κοτσονόπουλος

Άρθρα και αναφορές

Ένα φάντασμα πλανιέται πάνω από την Ευρώπη

Βάττερ Μπάγερ, Ειζαμπιέτ Γκοτιέ, transform! europe

Ένα φάντασμα πλανιέται πάνω από την Ευρώπη. Αυτή τη φορά είναι το φάντασμα της πολιτικής αλλαγής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία μήκε στην πολιτική ατζέντα μετά την εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ και το αποτέλεσμα των γαλλικών προεδρικών εκλογών. Όλες οι δυνάμεις της παλαιάς Ευρώπης ένωσαν, και πάλι, τις δυνάμεις τους για να ξορκίσουν αυτό το φάντασμα: Ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Μπαρόζο, το ΔΝΤ, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, ο Γερμανός υπουργός οικονομικών και τα συντηρητικά μέσα μαζικής ενημέρωσης, που πλαισιώνουν τον ισχυρό όταν πιστεύουν πως έχουν ανακαλύψει κάποιον ασθενέστερο.

Το γεγονός αυτό, ωστόσο, έχει και ένα αποτέλεσμα: Το γεγονός ότι ο ΣΥΡΙΖΑ βγαίνει μπροστά εκ μέρους του ελληνικού λαού για να δώσει ένα τέλος στη βάρβαρη πολιτική λιτότητας και να διαγράψει μέρος του ελληνικού χρέους, αμφισβητεί ολόκληρη την πολιτική λιτότητας της ΕΕ. Η απαίτηση του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι η έξοδος της Ελλάδας από την ΕΕ, αλλά η αλλαγή (και αυτή είναι η πρόκληση) στις πολιτικές των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων, όχι μόνο απέναντι στην Ελλάδα, αλλά και σε όλους τους υπόλοιπους λαούς της Ευρώπης. Για ποιο πράγμα μπορούν να καμαρώνουν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το ΔΝΤ που να δικαιολογεί τη διαιώνιση της εφαρμοζόμενης πολιτικής; Παρά τα τρία «πακέτα λιτότητας» που επέβαλλε η «Τρίκα» και όλες τις δραματικές συνέπειες, το δημόσιο χρέος της Ελλάδας έχει υπερδιπλασιαστεί από το 2010. Η συνέχιση αυτού του δρόμου σημαίνει την σκόπιμη οικονομική και κοινωνική κατάρρευση της χώρας.

Απέναντι σε αυτή την θανατηφόρο λογική αντιτάχθηκε το αποτέλεσμα των εκλογών της 6ης Μαΐου, που ανέδειξε τον ΣΥΡΙΖΑ ως το δεύτερο πιο ισχυρό κόμμα της χώρας. Αυτή την αλήθεια η Μέρκελ, ο Μπαρόζο και οι άλλοι αρνούνται να την πιστέψουν.

Το μήνυμα που στέλνουν στην Ελλάδα και τους λαούς της Ευρώπης είναι: Ή δέχστε τα προγράμματα λιτότητας που οξύνουν την κοινωνική ανισότητα μέσα από τη μείωση του επιπέδου διαβίωσης, τη διάλυση των εργατικών και κοινωνικών νόμων, την καταστροφή των συστημάτων δημόσιας υγείας και εκπαίδευσης, ή σας αποκλείουμε από τις διεθνείς αγορές. Υποταγή ή αποπομπή. Αυτή είναι η δημοκρατία τους.

Από την 6η Μαΐου η Ευρώπη βρίσκεται σε σταυροδρόμι. Οι εκλογές υποδηλώνουν μια αλλαγή στην ισορροπία δυνάμεων στη Γαλλία, την Ελλάδα και σε ευρωπαϊκή κλίμακα. Δύο δρόμοι, δύο λογικές. Ο ένας περιλαμβάνει θυσία ολόκληρων εθνικών οικονομιών και θέσεων στο βωμό των χρηματοπιστωτικών αγορών. Φέρνει στέρηση και δυστυχία στο λαό, και όχι έξοδο από την κρίση. Αντιθέτως, απειλεί να καταβροχθίσει την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και μαζί με αυτή τη δημοκρατία. Ο άλλος δρόμος προϋποθέτει τη διαγραφή των παράνομων χρεών, κοινωνικοποίηση των τραπεζών και του χρηματοπιστωτικού τομέα, κάθετη αναδιανομή των εισοδημάτων, μάχη ενάντια στη διαφθορά και την ανασυγκρότηση των ευρωπαϊκών πραγματικών οικονομιών με βάση οικολογικά κριτήρια. Η Ευρώπη έχει να διαλέξει μεταξύ λιτότητας ή ανάπτυξης και εργασίας. Απαιτείται ρήξη με τη δικτατορία των χρηματο-

πιστωτικών αγορών και αντικατάσταση των υπαρχόντων πολιτικών ελίτ στα επιμέρους κράτη και συνολικά στην Ευρώπη. Η απόφαση να πάρουν αυτόν τον δρόμο, είναι κυρίαρχο δικαίωμα κάθε λαού ξεχωριστά και όλων των λαών της Ευρώπης μαζί. Είκοσι γενικές απεργίες με μεγάλη συμμετοχή σε όλα τα σημεία της Ευρώπης, αναρίθμητες μαζικές διαδηλώσεις, η κατάληψη μεγάλων πλατειών στις πρωτεύουσες αλλά και το κίνημα Blockupy στη Φρανκφούρτη, δείχνουν ότι χιλιάδες Ευρωπαίοι θέλουν αυτή την αλλαγή πολιτικού προσανατολισμού.

Αυτό απαιτεί κινητοποίηση σε κάθε χώρα, καθώς επίσης και ευρωπαϊκή αλληλεγγύη. Έχουν γίνει βήματα τους τελευταίους μήνες για να φέρουμε μαζί κοινωνικές, συνδικαλιστικές και πολιτικές δυνάμεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Σε μια δημόσια έκκληση, εκπρόσωποι των γερμανικών συνδικάτων μαζί με σημαντικούς διανοούμενους απαίτησαν μια νέα πολιτική. Η πορεία προς μία νέα εναλλακτική σύνοδο κορυφής θα αποτελέσει σημείο αναφοράς αυτής της εναλλακτικής πολιτικής. Το κόμμα Ευρωπαϊκής Αριστεράς και το δίκτυο transform! είναι μέρος αυτής της διαδικασίας για την προώθηση της ενωτικής δράσης.

Σήμερα η ελληνική Αριστερά βρίσκεται στο κέντρο της ευρωπαϊκής πάλης για μια εναλλακτική πολιτική. Στόχος του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι μόνο να αντισταθεί αλλά και να αλλάξει τους κανόνες της Ευρώπης. Η παρεμπόδιση των προσπαθειών των «εξουσιών της παλιάς Ευρώπης» να εκφοβίσουν τον ελληνικό λαό, συνεπάγεται το να εργαστούμε για μια κοινωνική και δημοκρατική ανανέωση της Ευρώπης.

Κλίμα έντονης πολιτικής πόλωσης

Νάσος Ηλιόπουλος, Γραμματέας της Νεοθιάς του Συνασπισμού

Το εκλογικό αποτέλεσμα της 6ης Μαΐου επικύρωσε το τέλος μιας ολόκληρης ιστορικής εποχής για την ελληνική κοινωνία. Τα δύο ιστορικά κόμματα που έχουν κυβερνήσει τη χώρα από την πτώση του στρατιωτικού καθεστώτος το 1974 μέχρι σήμερα, έχασαν περισσότερες από 3,4 εκατομμύρια ψήφους. Δεν κατάφεραν ούτε αθροιστικά να συγκροτήσουν κοινοβουλευτική πλειοψηφία, αφού είχαν μόλις 149 βουλευτές σε σύνολο 300, την στιγμή που στις προηγούμενες εκλογές είχαν 251 βουλευτές. Σε καμία περίπτωση, όμως, δεν μπορούμε να ισχυριστούμε ότι το εκλογικό αποτέλεσμα αποτυπώνει έναν σταθερό πολιτικό συσχετισμό. Είναι φανερό ότι βρισκόμαστε σε μία μεταβατική περίοδο, στην οποία το νέο σημείο ισορροπίας θα καθοριστεί μετά από έντονες πολιτικές και κοινωνικές συγκρούσεις. Το γεγονός ότι οδηγούμαστε σε νέες εκλογές, στις 17 Ιουνίου, μετά την αδυναμία συγκρότησης κυβέρνησης αποδεικνύει την σημερινή αστάθεια.

Βασικό διακύβευμα και των νέων εκλογών αποτελεί η πολιτική διαχείριση της κρίσης. Η εφαρμογή δηλαδή του προγράμματος βίαιης εσωτερικής υποτίμησης που ακολουθείται για περισσότερο από δύο χρόνια στην Ελλάδα αλλά και στην υπόλοιπη Ευρώπη. Η πιθανή ανατροπή της συγκεκριμένης κατεύθυνσης σε μία ευρωπαϊκή χώρα θα δημιουργήσει τεράστια δυναμική και νέες δυνατότητες για το σύνολο του εργατικού κινήματος και των πολιτικών οργανώσεων της Αριστεράς σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Μπορεί να αποτελέσει, έτσι, ένα ζωντανό παράδειγμα ενάντια στον σημερινό μονόδρομο που υπερασπίζεται ότι η έξοδος από την κρίση πρέπει να γίνει σε βάρος των δικαιωμάτων και των κατακτήσεων του κόσμου της δουλειάς. Δύο χρόνια τώρα η ριζοσπα-

στική Αριστερά στην Ελλάδα υποστηρίζει με όλες τις δυνάμεις της ότι υπάρχει και άλλος δρόμος. Ένας δρόμος που θέτει ως προτεραιότητα τις ανάγκες της κοινωνίας και όχι την κερδοφορία και τα προνόμια του κεφαλαίου. Δεν γίνεται να ζούμε σε μία χώρα όπου ένας εργαζόμενος με δύο παιδιά φορολογείται στο 37,8% του εισοδήματος του και μία Α.Ε. φορολογείται στο 20% με στόχο την περαιτέρω μείωση στο 15%.

Το σίγουρο είναι ότι μπροστά στη νέα εκλογική αναμέτρηση, η κοινωνική και πολιτική πόλωση θα είναι αυξημένη. Η επίθεση που δέχτηκε και δέχεται όλο αυτό το διάστημα ο ΣΥΡΙΖΑ είναι τεράστια, τόσο από τις υπόλοιπες πολιτικές δυνάμεις όσο και από τα ΜΜΕ που έχουν άμεση ιδιοκτησιακή σχέση με μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους. Ένας από τους στόχους μάλιστα αυτής της επίθεσης αποτελούσε και η ουσιαστική νόθευση του εκλογικού αποτελέσματος. Προσπάθησαν να αποφύγουν τη νέα εκλογική αναμέτρηση μέσω της συμμετοχής του ΣΥΡΙΖΑ σε ένα συμμαχικό κυβερνητικό σχήμα, το οποίο θα διαπραγματευτεί κάποιες όψεις του Μνημονίου, με στόχο την απεμπλοκή της χώρας από αυτό σε βάθος δύο χρόνων. Μία τέτοια εξέλιξη θα συνιστούσε νόθευση της λαϊκής εντολής, αφού θα ενέπλεκε τον ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος στηρίχθηκε στην βάση ενός προγράμματος για την άμεση κατάργηση του μνημονίου, των δανειακών συμβάσεων και των μέτρων που απορρέουν από τα παραπάνω, σε ένα κυβερνητικό σχήμα όπου ουσιαστικά θα εφαρμοζόταν η ίδια πολιτική με μικρές παραλλαγές.

Χαρακτηριστικό της εμμονής της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ στην εφαρμογή του συγκεκριμένου προγράμματος, αποτελεί η άρνηση ακόμα και του

παγώματος, μέχρι την διεξαγωγή των εκλογών και τον σχηματισμό κυβέρνησης, μέτρων που είναι προγραμματισμένο να ληφθούν μέσα στον Ιούνιο. Μέσα στα μέτρα που ήταν προγραμματισμένο να εφαρμοστούν μέχρι το τέλος Ιουνίου, είναι νέες περικοπές 11,5 δις από μειώσεις σε συντάξεις, προνοιακές παροχές και κλεισίματα σχολείων και νοσοκομείων. Νέες μειώσεις 15% σε μισθούς. Αυξήσεις σε τιμολόγια ρεύματος και στα μέσα μαζικής μεταφοράς. Την ίδια στιγμή το τραπεζικό σύστημα επιδοτείται με άλλα 50 δις (έχει ήδη μέσω διάφορων μορφών επιδοτηθεί με σχεδόν 150 δις, τη στιγμή που η χρηματιστηριακή του αξία κινείται γύρω στα 4 δις), χωρίς να λαμβάνεται κανένα μέτρο για ουσιαστικό δημόσιο έλεγχο των ιδιωτικών τραπεζών, κάτι που θα έδινε τη δυνατότητα άσκησης κοινωνικής πολιτικής. Τέλος αυτή τη στιγμή διεξάγεται μια τρομακτική επίθεση στις εργασιακές σχέσεις, μέσα από την ουσιαστική κατάργηση των κλαδικών συμβάσεων. Σύμφωνα με στοιχεία του Ινστιτούτου εργασίας της ΓΣΕΕ, μέχρι το τέλος του 2012 οχτώ στους δέκα εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα θα εργάζονται με ατομικές συμβάσεις εργασίας, κάτι το οποίο θα οδηγήσει σε περαιτέρω μειώσεις μισθών από 20% μέχρι 48%.

Η εκλογική μάχη της 17ης Ιουνίου αποκτά ιστορική σημασία, όχι μόνο για την Αριστερά στην Ελλάδα αλλά για τον κόσμο της δουλειάς σε ολόκληρη την Ευρώπη. Ο ΣΥΡΙΖΑ παραμένει σταθερός στον αγώνα του ενάντια στη νεοφιλελεύθερη βαρβαρότητα που ζούμε και αγωνίζεται, παρά τις δυσκολίες, για μία μεγάλη ενωτική Αριστερά που διεκδικεί την εξουσία για να ανατρέψει τη σημερινή καταστροφική πορεία τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Ευρώπη.

Η Άνοιξη της Πράγας 2012

Γίρι Μάηκ, SPED, Πράγα

Η πλατεία Βενκέσλας της Πράγας υπήρξε τόπος μαζικών διαδηλώσεων και αυθόρμητων συναθροίσεων των πολιτών. Αποτελεί, επίσης, ένα σύμβολο πατριωτικής και εθνικής ταυτότητας. Συνεπώς, οποιοδήποτε κοινωνικό, πολιτικό και πολιτισμικό γεγονός που πραγματοποιείται στο χώρο της, έχει σημαντικές προεκτάσεις.

Στο τέλος του φετινού Απρίλη αυτού του χρόνου, περισσότεροι από 100,000 άνθρωποι συνέρχονταν στην πλατεία για να λάβουν μέρος σε μια από τις μεγαλύτερες διαδηλώσεις που οργανώθηκε ποτέ από το 1989 και μετά. Κοινή ιδέα ήταν πίσω από αυτή τη συνάθροιση ήταν ότι η Δημοκρατία της Τσεχίας πρέπει να σταματήσει να διοικείται με τον ίδιο τρόπο που διοικείται μέχρι σήμερα. Η διαδήλωση ήταν το αποκορύφωμα της δυσαρέσκειας του λαού για την κατεύθυνση που έχει πάρει η κοινωνία υπό την ηγεσία μιας δεξιάς νεοφιλελεύθερης συμμαχίας. Η ενωμένη αυτή μάζα εστίασε σε τρία ζητήματα: οι ύπουλες και αντικοινωνικές μεταρρυθμίσεις πρέπει να σταματήσουν· η κυβέρνηση θα πρέπει να παραιτηθεί· και η χώρα πρέπει να πάει σε πρόωρες εκλογές. Αυτή η διαδήλωση των πολιτών οργανώθηκε από συνδικάτα, πρωτοβουλίες της κοινωνίας των πολιτών και ομάδες πίεσης, απεικονίζοντας την πραγματική δύναμη των ίδιων των πολιτικών παιχτών. Οι συνδικαλιστές είχαν έναν καλό λόγο να μείνουν ικανοποιημένοι. Έδειξαν ότι είναι ικανοί να προετοιμάσουν μια ουσιαστικά μεγάλη διαδήλωση με όρους δημοσιότητας, αλλά και με όρους οργάνωσης. Ο ρόλος που έπαιξαν οι πρωτοβουλίες των πολιτών ήταν πολύ μικρότερος, μολονότι, αρκετά σημαντικός. Τα πολιτικά κόμματα της αντιπολίτευσης (οι σοσιαλδημοκράτες και οι

κομμουνιστές) παρέμειναν, επίτηδες, στο περιθώριο. Την ίδια στιγμή, υποχρεώθηκαν σε αυτή τη στάση από την «αντικομματική» συμπεριφορά μιας μεγάλης μερίδας του κόσμου. Η πορεία της διαδήλωσης και ο τρόπος με τον οποίο καλύφθηκε από τα ΜΜΕ, όπως και ο τρόπος που τη χειρίστηκαν με τεχνικούς και οργανωτικούς όρους ήταν αδιαμφισβήτητα μια μεγάλη επιτυχία για τους οργανωτές. Ωστόσο, είναι επίσης εμφανές ότι δεν οδήγησε σε καμία πραγματική αλλαγή ή έστω σε εκπλήρωση μερικών τουλάχιστον αιτημάτων των διαδηλωτών. Δεν υπάρχει η παραμικρή ένδειξη ότι η κυβερνητική ελίτ πρόκειται να αλλάξει απόψεις σύντομα. Όταν η κυβέρνηση μιλάει για διορθωτικά μέτρα, αυτό πρωτίστως συνεπάγεται συμμόρφωση στις πολιτικές που προωθούνται από τους σημερινούς Ευρωπαίους ηγέτες, παρά υποταγή στα αιτήματα των διαδηλωτών. Έτσι κι αλλιώς, ακόμα και οι δεξιοί παραδέχονται ότι ανακόπτοντας το δρόμο της ανάπτυξης, είναι το ίδιο με το να τετραγωνίζεις τον οικονομικό κύκλο.

Η διαδήλωση ήταν μια συνάντηση αυτών που ήταν απογοητευμένοι. Κοινωνιολογικές έρευνες δείχνουν ότι περισσότερο από τα 2/3 του πληθυσμού της Τσεχίας είναι δυσαρεστημένοι με την κυβέρνηση, όπως και με το «πρόγραμμα δημοσιονομικής ευθύνης» και την πρακτική εφαρμογή αυτού, συγκεκριμένα. Πάνω σε αυτό το σημείο, συμφωνούν. Ωστόσο, δεν είναι ξεκάθαρο πως θα πρέπει να προχωρήσουν, επειδή δεν υπάρχει ένα ρεαλιστικό, γενικά αποδεκτό σενάριο για την ανάπτυξη της κοινωνίας που να αγκαλιάζει την πλειοψηφία των πολιτών. Η άποψη που υπερισχύει μεταξύ των πολιτών, είναι ότι η δυσαρέσκεια δεν συνεπά-

γεται άρνηση του καπιταλισμού. Η πλειοψηφία θέλει ο καπιταλισμός να «διορθωθεί». Αδιαμφισβήτητα, αυτό που ελκύει τις μάζες, είναι η ιδέα ενός κράτους ευημερίας, αυτή άλλωστε ήταν η εξιδανικευμένη εικόνα για τις χώρες της Δύσης που επικρατούσε πίσω από το «Σιδηρούν Παραπέτασμα» τις τελευταίες δεκαετίες του προηγούμενου αιώνα. Η ιδέα μιας ριζοσπαστικής αλλαγής, ανεξάρτητα από το αν αυτή βασίζεται στις ιδέες των κοινωνικών forum και των κριτικών πρωτοβουλιών της κοινωνίας πολιτών είτε των ριζοσπαστικών, αριστερών, κομμουνιστικών εγχειρημάτων ή άλλων αντικαπιταλιστικών σχεδίων, είναι αποδεκτή από το 1/6 περίπου του πληθυσμού.

Ποια είναι η ευρωπαϊκή διάσταση των περιστάσεων στην Τσεχία; Είναι καταπληκτικό πόσο υπάρχει τόση λίγη αναγνώριση λαμβάνουν οι ευρωπαϊκές διαστάσεις των σημερινών κοινωνικών και πολιτικών συγκρούσεων σε αυτή τη χώρα. Την ίδια στιγμή, ακόμη και μια γρήγορη ματιά στο οικονομικό και γεωπολιτικό πλαίσιο δείχνει ολοφάνερα ότι η τσεχική κατάσταση είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την κατάσταση που επικρατεί σε όλο το χώρο της Κεντρικής Ευρώπης, όπου καθίσταται φανερό η επικράτηση της Γερμανίας και ορισμένων σημαντικών παγκόσμιων παικτών, καθώς επίσης και υποστηρικτών ομάδων που αντιπροσωπεύουν το ισχυρό εθνικό κεφάλαιο. Ακόμη και κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας των αντικυβερνητικών συζητήσεων μεταξύ πρωτοβουλιών της κοινωνίας των πολιτών και συνδικαλιστών, δεν υπήρχε αναφορά στο γεγονός ότι είμαστε μέρος μιας πανευρωπαϊκής κοινωνικής σύγκρουσης. Συχνά, βλέπουμε δηλώσεις μιας επονομαζόμενης πατριωτικής συμπε-

ριφοράς και καλέσματα για αγώνα κάτω από μία εθνική σημαία. Φυσικά, αυτό δε σημαίνει άνοδο του εθνικισμού, αλλά είναι έκφραση μιας στενής προσέγγισης των εγχώριων προβλημάτων, παραβλέποντας τις ευρωπαϊκές διαστάσεις τους. Είναι σαν οι άνθρωποι να σκέφτονται, συνεπικουρούμενοι από τους πολιτικούς αρχηγούς τους, ότι ζουν μόνοι πάνω σε ένα απομονωμένο νησί. Αντιθέτως, δικός μας στόχος πρέπει να είναι η όσο πιο ενεργή συμμετοχή γίνεται, στην ανάπτυξη μιας ευρωπαϊκής αριστερής στρατηγικής, για να θέσουμε προς συζήτηση μια προοπτική της Κεντρικής Ευρώπης μαζί με την εμπειρία μας στη σοσιαλιστική περίοδο και τις συγκεκριμένες εμπειρίες από την καταστροφή των αρχών τα του κράτους ευημερίας. Ο διεθνισμός της εργατικής τάξης δεν έχει πεθάνει. Σε αντίθεση, ο διεθνισμός αυτός είναι προϋπόθεση για το μέλλον.

Είμαστε στη μέση μιας σύγκρουσης που ασκεί ολόένα και μεγαλύτερη πίεση στην κοινωνία της Τσεχίας με αυξανόμενη ένταση, εκτεινόμενη σε πολλαπλές διαστάσεις. Η απουσία εποικοδομητικών σημείων εκκίνησης και συζήτησης των πολιτών θα μπορούσαν να αποδειχθούν προς όφελος κάποιων λύσεων αντί κάποιων άλλων. Οι έρευνες κοινής γνώμης δείχνουν ότι η Αριστερά κερδίζει δύναμη, ανεξάρτητα αν πρόκειται για τους σοσιαλδημοκράτες ή τους κομμουνιστές. Από την άλλη μεριά, η νεοφιλελεύθερη δεξιά κινητοποιεί και επικαλείται το φάντασμα της επανόδου των κομμουνιστών, κερδίζοντας τουλάχιστον ένα μέρος της εξουσίας. Ένα «καυτό» φθινόπωρο είναι μπροστά μας. Εκτός από τις τοπικές εκλογές, οι οποίες αδιαμφισβήτητα θα αποτελέσουν μία κριτική της δεξιάς κυβέρνησης, αλλά και τις εκλογές για την ανανέωση του 1/3

της Γερουσίας, όπου θα είναι μια ρεαλιστική ευκαιρία των σοσιαλδημοκρατών να αυξήσουν την πλειοψηφία τους, οι πρόωρες εκλογές θα μπορούσαν να είναι μέσα στο πρόγραμμα. Η νέα συμμαχική κυβέρνηση που προέκυψε θα πρέπει να διαπραγματευτεί μερικά πολιτικά ναρκοπεδία, τα οποία μπορούν κάλλιστα να τη ρίξουν. Οι οφθαλμοφανείς εκκλησιαστικές αποζημιώσεις, η οριστική έγκριση των συντάξεων, η υγεία και η φορολογική μεταρρύθμιση, και κάποιες υποθέσεις διαφθοράς, όχι μόνο συνέθλιψαν ορισμένους πολιτικούς, αλλά και ολόκληρα κυβερνητικά κόμματα. Αλλά αυτό είναι μια άλλη ιστορία.

Κατά συνέπεια, μπορούμε να υποστηρίξουμε ότι η Άνοιξη της Τσεχίας έφερε την πρώτη ολοφάνερη επιτυχία, αλλά μέχρι στιγμής δεν προμηνύει μια ολοκληρωτική νίκη.

Μετά την σύσκεψη στις Βρυξέλλες για την “Ευρώπη σε κρίση”

Προς ένα κίνημα για μια κοινωνική Ευρώπη

Κένεθ Χαρρ, Παρατηρητήριο της Ευρώπης των Πολυεθνικών

Εδώ και αρκετά χρόνια, η απάντηση της ΕΕ απέναντι στην κρίση ήταν η λιτότητα, οι επιθέσεις στα κοινωνικά δικαιώματα, καθώς, επίσης, και μια πληθώρα νέων νόμων που εξουσιοδοτούσαν μη εκλεγμένους αξιωματούχους της Επιτροπής να επηρεάζουν τις οικονομικές πολιτικές, μέσω τεχνοκρατικών και βαθιά αντιδημοκρατικών διαδικασιών. Δεν είναι μόνο οι Έλληνες που βρίσκονται σε δύσκολη θέση, είμαστε όλοι. Υπάρχουν μικρές αναλαμπές αμυδρής ελπίδας εδώ και εκεί, αλλά υπάρχει επίσης η επιτακτική ανάγκη να εμφανιστεί ένα ευρωπαϊκό κίνημα ώστε να το αντιπαλέψει αυτό και να υλοποιήσει μια εναλλακτική πολιτική. Η επιτακτική ανάγκη για αλλαγή κατεύθυνσης εκφράστηκε σε ένα συνέδριο που διοργα-

νώθηκε στις Βρυξέλλες, από το Παρατηρητήριο της Ευρώπης των Πολυεθνικών, σε συνεργασία με το Διεθνικό Ινστιτούτο για να συζητήσουν το θέμα “ΕΕ στην κρίση: Ανάλυση, Αντίσταση και εναλλακτικές λύσεις για την Ευρώπη των πολυεθνικών, βλ έπε: <http://www.corporateeurope.org/eu-crisis-analysis-resistance-and-alternatives-corporate-europe>

Περίπου 250 ακτιβιστές από όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων συνδικαλιστών, περιβαλλοντολόγων, οικονομολόγων και οργανισμένων πολιτών, καταδίκασαν την Συνθήκη Λιτότητας ως μια επίθεση κατά των κοινωνικών δικαιωμάτων και της δημοκρατίας, υποστηρίζοντας μια δήλωση που προέτρεπε σε

ριζική αλλαγή πορείας. Προς υποστήριξη αυτού του αιτήματος, δημιουργήθηκε ένα νέο πανευρωπαϊκό δίκτυο για να αντιταχθεί στη Συνθήκη και να οργανώσει την εκστρατεία εναντίον άλλων μέτρων στο πλαίσιο του αυταρχικού νεοφιλελεύθερου μοντέλου που έχει επιβληθεί από τις Βρυξέλλες αυτή τη στιγμή.

Το δίκτυο πρόκειται να κάνει κατά βάση δύο πράγματα,

Πρώτον, θα συνεχίσει και θα εμβαθύνει τη συζήτηση για τη στρατηγική και τις εναλλακτικές λύσεις, για κοινή χρήση της ανάλυσης. Το συνέδριο κατέδειξε ότι αυτή τη στιγμή υπάρχει πραγματικά μια στερεή βάση για συνεννόηση μεταξύ των κοινωνικών κινήματων, με λίγο περισσότερη δουλειά, αν υπάρξει επι-

δέξιος χειρισμός της κατάστασης. Η ανάγκη να δοθεί μια πιο ξεκάθαρη πολιτική απάντηση, για την αντιμετώπιση του ευρέως διαδεδομένου μύθου, ότι δεν υπάρχει εναλλακτική λύση, εκφράστηκε επανειλημμένα στο συνέδριο.

Δεύτερον, θα αποτελέσει μέρος μιας ευρύτερης προσπάθειας να ενισχυθεί η πανευρωπαϊκή αντίσταση των κοινωνικών κινημάτων απέναντι στο αναδυόμενο καθεστώς αυταρχικής οικονομικής διακυβέρνησης της ΕΕ, που βρίσκεται υπό κατασκευή

από το ξέσπασμα της ευρωπαϊκής κρίσης.

Η σύνοδος του Παρατηρητηρίου της Ευρώπης των Πολυεθνικών δεν είναι παρά ένα ελπιδοφόρο σημάδι της αυξανόμενης αντίστασης σε ευρωπαϊκό επίπεδο ενάντια στη διαχείριση της οικονομικής κρίσης από την ΕΕ. Το συνέδριο έδειξε ότι υπάρχουν ελπιδοφόρες προσπάθειες για την οικοδόμηση Ευρωπαϊκής σύγκλισης αυτή τη στιγμή - οι περισσότερες (αν όχι όλες) από τις οποίες είναι συμπληρωματικές. Το

ίδιο έγινε και με την Εναλλακτική Σύνοδο Κορυφής, που διοργανώθηκε από πολλούς φορείς, με την Κοινή Κοινωνική Συνδιάσκεψη και το Φλωρεντία + 10 στην Ιταλία.

Ας ελπίσουμε ότι, μέχρι το τέλος αυτού του έτους, δεν θα έχουμε μόνο χιλιάδες πρωτοβουλίες, εκατοντάδες διαμαρτυρίες, δεκάδες συνασπισμούς, αλλά ακόμη και ένα πραγματικό ευρωπαϊκό κίνημα για μια κοινωνική Ευρώπη που μπορεί να κάνει τη διαφορά στα επόμενα χρόνια.

Σεμινάριο του Γραφείου Βρυξελλών του transform!, 25 Απριλίου 2012

Η Αγορά Εργασίας και η Απασχόληση στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής κρίσης

Φρανσίν Μεστρούμ

Η κατάσταση που ζούμε έχει πολλά παράδοξα. Παρά την αποτυχία των νεοφιλελεύθερων πολιτικών που επιβλήθηκαν εδώ και τριάντα χρόνια στις χώρες του Τρίτου Κόσμου με υψηλό δημόσιο χρέος, εφαρμόζονται τώρα στη Δυτική Ευρώπη. Τα συνοδευτικά «μέτρα καταπολέμησης της φτώχειας», που εφαρμόστηκαν από το 1990, απέτυχαν εξίσου, διογκώνοντας τελικά παντού τις ανισότητες.

Αυτό εξηγεί το γιατί πολλές οργανώσεις του ΟΗΕ προωθούν, για άλλη μία φορά, πολιτικές παγκόσμιας κοινωνικής προστασίας. Η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας του ΟΗΕ θα υιοθετήσει, πιθανότατα τον Ιούνιο, μία πρόταση για ένα «βασικό επίπεδο κοινωνικής προστασίας» σε συνδυασμό με την καμπάνια της για την παγκόσμια κοινωνική προστασία. Παρόλα αυτά, στην ΕΕ τα συστήματα Κοινωνικής Πρόνοιας απορρυθμίζονται, σαν να μην έχει μάθει κανείς τίποτα από τη σχετική εμπειρία των χωρών του Τρίτου Κόσμου.

Οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές με τις ιδιωτικοποιήσεις, την απορρύθμι-

ση και την κατάργηση των εργατικών νόμων φέρνουν φτώχεια και για αυτό επείγει ο αγώνας εναντίον τους με την ανασχεση των διαδικασιών φτωχοποίησης του πληθυσμού, κυρίως μέσω της έντασης της κοινωνικής πρόνοιας.

Η ανεργία στην ΕΕ βρίσκεται σήμερα στο επίπεδο του 10%, φτάνοντας στο 25% στην Ισπανία, πάνω από 20% στην Ελλάδα και 15% στην Πορτογαλία. Ο μέσος όρος ανεργίας των νέων στην ΕΕ είναι 21% με αυξητικές τάσεις, αγγίζοντας το 50% στην Ισπανία, το 45% στην Ελλάδα και το 35% στην Πορτογαλία. Ακόμη, όμως, και στην πλούσια πόλη των Βρυξελλών, το σχετικό ποσοστό είναι στο 45 %.

Οι νέοι υποφέρουν, επίσης, λόγω των χαμηλών μισθών και αποτελούν ένα δυσανάλογο μεγάλο ποσοστό των «εργαζόμενων φτωχών» του κόσμου. Παντού στον κόσμο είναι οι πρώτοι που υφίστανται όλες τις συνέπειες.

Παρόλα αυτά, όπως επεσήμανε και ο Φιλίπ Ποσέ (Διευθυντής του Ευρωπαϊκού Συνδικαλιστικού Ινστιτού-

του), ο κοινωνικός διάλογος στην ΕΕ συνεχίζει να μην ασχολείται με όλες τις πτυχές του φάσματος των ανισοτήτων. Σήμερα πρέπει να εξετάσουμε τις μελέτες του ΟΟΣΑ για να βρούμε περισσότερα σχετικά στοιχεία. Άλλωστε, ακόμη και ο ίδιος ο ΟΟΣΑ παραδέχεται πως έχει διαπράξει σφάλματα στο παρελθόν. Η ΕΕ, όμως, φαίνεται πως δεν λαμβάνει αυτά τα μηνύματα.

Το Ευρωπαϊκό Συνδικαλιστικό Ινστιτούτο έχει εκδώσει προσφάτως μία μελέτη για την απορρύθμιση της εργατικής νομοθεσίας στην ΕΕ. Αποκαλύπτει πως αυτή δεν σχετίζεται καθόλου με το ζήτημα του χρέους. Αποτελεί μία μεγάλη επίθεση εναντίον των συλλογικών κατακτήσεων και των θεσμών που ως τώρα προωθούσαν την ισότητα. Προφανώς, αυτό οφείλεται στο ότι οι κυβερνήσεις πιστεύουν πως η κρίση ανοίγει ένα μεγάλο παράθυρο ευκαιριών για την επέκταση της πολιτικής κοινωνικής υποβάθμισης που ασκούν, έτσι κι αλλιώς, στο πλαίσιο της ΟΝΕ.

Η πολιτική κατάσταση έχει γίνει

πλέον πολύ πιο δύσκολη, διότι η, νεοφιλελεύθερης έμπνευσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή επιδεικνύει αυτό που θα λέγαμε «πολιτικό αυτισμό». Στο παρελθόν, οι μεγάλες χώρες – μέλη είχαν δύο επιτρόπους, ο ένας εκ των οποίων ήταν σοσιαλδημοκράτης. Αυτή η ισορροπία δεν τηρείται, πλέον, και αφού οι περισσότερες κυβερνήσεις είναι πλέον δεξιές, η ιδέα της Ευρωπαϊκής Ολοκλήρωσης απειλείται όλο και περισσότερο.

Η Ευρωπαϊκή κρίση πρέπει να εξεταστεί στο φόντο των διαρκώς ανατρεπόμενων διεθνών σχέσεων και των αλλαγών στον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής και συσσώρευσης, επεσήμανε ο Βάλτερ Μπάγερ, συντονιστής του transform! europe. Το παραγωγικό μοντέλο του πολιτισμού βρίσκεται σε κρίση. Πρόκειται για βαθιά δομικά αίτια τα οποία, αν δεν αντιμετωπιστούν σύντομα, θα έχουν εξαιρετικά σοβαρές συνέπειες στο άμεσο μέλλον.

Αυτό που διακυβεύεται είναι το ίδιο το κράτος πρόνοιας, καθώς και η Ευρωπαϊκή Ολοκλήρωση. Οι κοινωνικές και οικονομικές αλλαγές που θέλουν να επιβάλλουν οι νεοφιλελεύθεροι δεν μπορούν να θεσπιστούν αν υπάρχουν ισχυρά συνδικάτα και το παρόν κοινωνικό μοντέλο κοινωνικής προστασίας. Το σχέδιο τους λοιπόν είναι πολύ καλά οργανωμένο, ακόμη κι αν μερικές φορές μοιάζει παράλογο.

Απέναντι σε αυτή τη λογική, η

οποία μεταξύ άλλων οδηγεί σε μεγαλύτερο εθνικισμό, πρέπει να αντιπαραβάλουμε μια άλλη. Χρειαζόμαστε μία ευρεία συμμαχία αριστερών δυνάμεων, συνδικάτων και κοινωνικών κινημάτων, ανθρώπων του πολιτισμού, ειδικών και πολιτικών εκπροσώπων. Πρέπει να εφεύρουμε ένα νέο αφήγημα, αφού δεν μπορούμε να επιστρέψουμε στο παρελθόν. Αλλά η τοποθέτησή μας θα πρέπει να είναι πολύ καθαρή.

Η Σελίν Μορώ (Τομέας Νέων της Γενικής Ομοσπονδίας Εργαζομένων Βελγίου) εξέθεσε τα ειδικά προβλήματα των νέων ανθρώπων. Το βασικό, όπως είπε, δεν είναι η έλλειψη δεξιοτήτων, αλλά ικανοποιητικών θέσεων εργασίας. Επιπλέον, οι εργοδότες στο Βέλγιο δεν σέβονται την υποχρέωση τους για την εκπαίδευση των εργαζομένων τους. Είναι παράδοξο πως ενώ από τη μία, οι σε μεγαλύτερη ηλικία υπάλληλοι υποχρεώνονται να δουλεύουν περισσότερο, οι νεότεροι δεν αποκτούν πρόσβαση στην αγορά εργασίας. Η ανεργία των νέων αποτελεί δομικό πρόβλημα σήμερα, οι νέοι πρέπει να έχουν περισσότερες ευκαιρίες εργασίας και όχι απλώς μαθητείας. Πρέπει, δηλαδή, να δημιουργηθούν περισσότερες θέσεις εργασίας.

Σε ό,τι αφορά την Ελλάδα, η Παναγιώτα Μανιού (εργαζόμενη στο Ευρωκοινοβούλιο) επεσήμανε την τραγικότητα της κατάστασης. Δεν αποτελεί σύμπτωση ασφαλώς το ότι

οι χώρες του Ευρωπαϊκού Νότου δέχθηκαν πρώτες επίθεση, αφού τα συστήματα κοινωνικής πρόνοιας τους είναι τα πλέον αδύναμα. Οι κατώτατοι μισθοί έχουν μειωθεί κατά 22% και για τους νέους κατά 32%. Πολλοί εγκαταλείπουν τη χώρα τους, με αποτέλεσμα μία πολύ μεγάλη διαρροή επιστημόνων. Η πιο άμεση ανάγκη είναι να γίνει σαφές πως αυτή η κατάσταση μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο με συλλογική δράση για την εκπαίδευση, τις δομές υγείας, τις θέσεις εργασίας και τα κοινωνικά δικαιώματα.

Στη συζήτηση που ακολούθησε, τα κύρια ζητήματα ήταν αυτό των εφικτών εναλλακτικών λύσεων και του κατά πόσο οι πολιτικές που ασκούνται υλοποιούν μία συνειδητή στρατηγική. Πολλοί έχουν αποδεχτεί το επιχείρημα του κυρίαρχου λόγου πως προκειμένου να διαφυλαχθεί το μέλλον του κοινωνικού κράτους πρέπει να μειωθούν τα δημοσιονομικά ελλείμματα. Στη Γερμανία υπάρχει μια διάσταση απόψεων στα ανώτερα στρώματα περί του αν πρέπει ή όχι να σωθεί το ευρώ και η ευρωπαϊκή ενοποίηση. Αλλά το θέμα είναι πως η νεοφιλελεύθερη αντίληψη της πολιτικής δεν αφορά μόνο την ΕΕ και τους θεσμούς της, αλλά είναι κοινή σε όλες τις κυβερνήσεις. Με άλλα λόγια, δεν είναι ζήτημα δομής αλλά ιδεολογίας.

Αποκλειούμε την Πατριαρχία! Συμμετέχουμε!

2^η Μεγάλη Κινητοποίηση της Πλατφόρμας 20.000 των Γυναίκες, στη Βιέννη

Χάιντεμαρί Άμπρος, transform! europe

Με αυτό το σύνθημα και με περισσότερες από 60 σκηνές, στις 12 Μαΐου, η Λεωφόρος Ρινγκ της Βιέννης καταλήφθηκε για πάνω από 10 ώρες. «Με αυτή τη δημόσια δράση μας δείχνουμε την αναφορά μας στα κοινωνικά κινήματα όλου του κό-

σμου, που παλεύουν για έναν δημοκρατικό και δίκαιο κόσμο και δεν αποδέχονται τις συνέπειες της παρούσας οικονομικής, χρηματοπιστωτικής και πολιτικής κρίσης», αναφερόταν στο σχετικό κάλεσμα.

Αυτή ήταν η δεύτερη μεγάλη κινη-

τοποίηση της Πλατφόρμας 20.000 Γυναίκες, η οποία συγκροτήθηκε πριν από δύο χρόνια, ως ένα ευρύ κίνημα της κοινωνίας των πολιτών και στο μεταξύ καθιερώθηκε ως ένας κρίσιμος παράγοντας του γυναικείου ζητήματος, όχι μόνο αναδεικνύοντας

στη δημόσια σφαίρα τα πολιτικά ελλείμματα σε σχέση με τα ζητήματα που αφορούν ειδικά τις γυναίκες, μέσω μικρών παρεμβάσεων όλο το χρόνο, αλλά και με τη διοργάνωση ουσιαστικών συζητήσεων και συμποσίων σε συνεργασία με το Υπουργείο Γυναικείων Θεμάτων, διότι η διαπίστωση των κοινών τόπων δεν σημαίνει πως πρέπει να αποκρύπτονται και οι υπάρχουσες διαφορές.

Ως μέλη ενός πλούσιου και βιομηχανικού έθνους είμαστε προνομιούχοι και πάνω στους αγώνες μας για ένα μεγαλύτερο μέρος της «πίτας» δεν μπορούμε να ξεχνάμε πως αυτή ακριβώς η πίτα φτιάχνεται υπό συνθήκες εξάντλησης των φυσικών αποθεμάτων άλλων χωρών και πληθυσμών. Στον αγώνα μας για επαρκή απασχόληση και μισθούς πρέπει να έχουμε υπόψη μας πως αυτό επιτυγχάνεται συχνά φορτώνοντας το βάρος της δουλειάς στους ώμους μετανα-

στριών γυναικών. Αυτά τα δεδομένα συνυπολογίζονται στο οραματικό κείμενο της πλατφόρμας, η οποία στοχεύει στο να εκφράσει τα συμφέροντα όλων των εμπλεκόμενων γυναικών.

Οι μεταξύ μας διαφορές μπορούν να επισημανθούν εκεί όπου υπάρχουν αιτήματα, στρατηγικές για αλλαγή ή και υποκειμενικές συνθήκες για να τις φέρουμε στη δημοσιότητα και στους αντίστοιχους θεσμούς και να προκαλέσουμε συζητήσεις και αλλαγές στο δημόσιο λόγο σχετικά με αυτά. Πίσω από όλα αυτά υπάρχει, φυσικά, η βασική διαφορά στις εκτιμήσεις της τρέχουσας πολιτικής κατάστασης, ανάμεσα σε μια κριτική σύμφυτη με το σύστημα και σε μία που το παραβαίνει.

Ήδη, η διαδήλωση στις 19 Μαρτίου 2011 είχε δείξει πως αυτή η εξαιρετικά ετερογενής συμμαχία στάθηκε ικανή να συγκεντρώσει εντελώς

νέες ομάδες γυναικών, μεταξύ αυτών και αρκετές που βγήκαν στους δρόμους για τα συμφέροντά τους, για πρώτη φορά στη ζωή τους και βίωσαν το ότι δεν είναι μόνες τους. Έτσι, η πλατφόρμα είναι ένας χώρος σύνδεσης γυναικών και διενέργειας συζητήσεων.

Γνωρίζοντας πως αν δεν υπάρχει κάποια σημαντική πίεση από την Αριστερά, το Κέντρο θα βρεθεί παγιδευμένο σε μία δίνη που θα το παρασύρει προς τα δεξιά, νομίζω πως με τη συνεργασία πολύ ετερογενών ομάδων, η Πλατφόρμα 20.000 Γυναίκες έχει ήδη δώσει μια ώθηση στον φεμινισμό και – χάρη στο ριζοσπαστικό της φεμινιστικής θεωρίας – και στα ζητήματα της Αριστεράς. Η Αριστερά της χώρας θα μπορούσε κάλλιστα να πάρει αυτό ως παράδειγμα και να διδαχθεί από αυτές τις φεμινιστικές πρακτικές.

transform! europe

Δίκτυο ΑΚΑΔΕΜΙΑ

Ποιοι είμαστε

Το transform! europe είναι ένα ευρωπαϊκό δίκτυο για την εναλλακτική σκέψη και τον πολιτικό διάλογο που αποτελείται από 23 οργανώσεις 17 χωρών, που δραστηριοποιούνται στους τομείς της πολιτικής εκπαίδευσης και της κριτικής επιστημονικής ανάλυσης.

Στο πλαίσιο της κρίσης αναπτύσσονται νέες δυνατότητες συνεργασίας μεταξύ αριστερών επιστημόνων και του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς, καθώς και μία επείγουσα ανάγκη να οικοδομήσουμε μία νέα δυναμική σε επίπεδο πολιτικής και διανόησης, για μία σύγκρουση με την νεοφιλελεύθερη λογική. Η μάχη για μια νέα πολιτισμική ηγεμονία γίνεται σημαντική στο πεδίο της διανόησης και της πολιτικής. Το transform! θέλει να κινητοποιήσει τις δυνάμεις του, προς

όφελος μια νέας συνεργασίας και πλούσιας συνεργασίας προς αυτή την κατεύθυνση.

Τι είναι το Δίκτυο ΑΚΑΔΕΜΙΑ;

Είναι ένα πρόγραμμα που ξεκίνησε τον Μάρτιο του 2012 για να δημιουργήσει ένα περιεκτικό (γεωγραφικά και θεματικά) ευρωπαϊκό δίκτυο αριστερών πανεπιστημιακών, προκειμένου να συμβάλει στη συγκρότηση αντινεοφιλελεύθερων ηγεμονικών ιδεών.

Για το σκοπό αυτό δημιουργούμε μία εικονική πλατφόρμα (ένα εσωτερικό δίκτυο περιορισμένης πρόσβασης) όπου οι πανεπιστημιακοί θα μπορούν να αλληλεπιδρούν, να μοιράζονται πληροφορίες και δημοσιεύσεις και να αναπτύσσουν κοινά προγράμματα.

Ομοίως, μεσοπρόθεσμα θέλουμε να κάνουμε αυτή την πλούσια βάση

δεδομένων προσβάσιμη σε κοινωνικούς και πολιτικούς ακτιβιστές, πολιτικούς της ευρωπαϊκής Αριστεράς, ευρωβουλευτές της Ευρωομάδας της Αριστεράς, αριστερούς βουλευτές και μέλη τοπικών συμβουλίων.

Πότε;

Σχεδιάζουμε ως τον Σεπτέμβριο του 2012 η πλατφόρμα να λειτουργεί πλήρως.

Για περισσότερες πληροφορίες:

AKADEMIA Network Project
transform! europe
4 rue Rouppe, 1000 Brussels
+ 32 (0) 2.265.46.60
academia@transform-network.net
<http://www.transform-network.net>

Κάλεσμα αλληλεγγύης

Συντρόφισσες και σύντροφοι!

Εμείς, οι ακτιβιστές των αριστερών οργανώσεων της Ρωσίας, απευθυνόμαστε σε σας ζητώντας αλληλεγγύη και υποστήριξη!

Στη Ρωσία έχει ξεσπάει μια ανοικτή σύγκρουση μεταξύ ενός ευρέως δημοκρατικού κινήματος και του διεφθαρμένου αυταρχικού ολιγαρχικού καθεστώτος. Οι αρχές νόθευσαν τα αποτελέσματα των Ευρωεκλογών και των προεδρικών εκλογών τον Δεκέμβριο του 2011 και τον Μάρτιο του 2012 αντιστοίχως. Και η μεγάλη πίεση που ασκήθηκε κατά τη διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας είχε ως αποτέλεσμα να επιτραπεί σε λίγους μόνο, νομιμόφρονες πολιτικούς να λάβουν μέρος στην κούρσα των εκλογών.

Η επιδεικτική κατάχρηση των ατομικών ελευθεριών και δημοκρατικών δικαιωμάτων οδήγησε σε μαζικές διαμαρτυρίες που ενεργοποιήθηκαν τόσο από την αγανάκτηση εξωφρενική νοθεία όσο και από το νεοφιλελεύθερο καθεστώς του Πούτιν. Η διαμαρτυρία κατέληξε σε μία διαδήλωση πολλών χιλιάδων. Αστυνομικοί και Ειδικές Δυνάμεις της Αστυνομίας διέλυσαν τη διαδήλωση που πραγματοποιήθηκε στη Μόσχα την ημέρα πριν από την ορκωμοσία του προέδρου.

Μετά τη διάλυση της ειρηνικής διαδήλωσης το καθεστώς στράφηκε εναντίον των επικεφαλής του κινήματος. Δύο από αυτούς – ο Σεργκέι

Ουντάλτσοφ και ο Αλεξέι Ναβάλνι – είναι αυτή τη στιγμή σε μεγαλύτερο κίνδυνο. Σήμερα είναι κρατούμενοι με την κατασκευασμένη κατηγορία «οργάνωσης μαζικών ταραχών». Και υπάρχει ο πραγματικός κίνδυνος να κατασκευαστούν σε βάρος τους σοβαρότερες κατηγορίες και να τους επιβληθεί μακροχρόνια φυλάκιση.

Οι κυρώσεις εναντίον του Σεργκέι Ουνταλτσόφ μπορούν να έχουν την πιο σοβαρή επίδραση στο κίνημα της Ρωσίας, αφού είναι ένας από τους ηγέτες του Αριστερού Μετώπου, πιθανώς μία από τις μεγαλύτερες και πιο γνωστές σοσιαλιστικές οργανώσεις της Ρωσίας σήμερα. Ο Ουνταλτσόφ έγινε η κεντρική φιγούρα της πολιτικής διαμαρτυρίας και η προσωπική επιρροή του είναι εξαιρετικά υψηλή. Για τις αρχές συμβολίζει την απειλή της μαζικής και οργανωμένης εξέγερσης κατά της δικτατορίας του μεγάλου κεφαλαίου, και για πολλούς από εμάς το όνομά του είναι ένα σύμβολο του αγώνα για το δημοκρατικό και κοινωνικό μέλλον της Ρωσίας.

Ο Σεργκέι Ουνταλτσόφ βρίσκεται σε πλήρη απεργία πείνας για πάνω από μία εβδομάδα. Η υγεία του έχει τεθεί σε κίνδυνο και η Ρώσικη Πολιτική Αστυνομία ασκεί πίεση

στους γιατρούς για να αρνηθούν την νοσοκομειακή περίθαλψη. Στην πραγματικότητα, φαίνεται πως προσπαθούν να αποκαρδιώσουν ή και να σκοτώσουν τον σύντροφο μας. Παράλληλα, σχεδιάζουν να προσάψουν ψεύτικες κατηγορίες και να κινήσουν αρκετές ποινικές υποθέσεις εναντίον του.

Συντρόφισσες και σύντροφοι! Χρειαζόμαστε την αλληλεγγύη και την υποστήριξη σας! Απευθυνόμαστε σε αριστερά κόμματα και οργανώσεις, κοινωνικούς και πολιτικούς ακτιβιστές και όλους όσοι αγωνίζονται για κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα στη Ρωσία. Οργανώστε συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας μπροστά από πρεσβείες και προξενεία της Ρωσίας, απαιτώντας να σταματήσουν οι αυθαίρετες ενέργειες και η καταπίεση του Σεργκέι Ουνταλτσόφ και άλλων ακτιβιστών στη χώρα μας! Ζητούμε από τους βουλευτές της Αριστεράς και τα δημοκρατικά κόμματα να κάνουν επίσημες δηλώσεις για τη στήριξη του Σεργκέι Ουνταλτσόφ. Ζητάμε από οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα να τον αναγνωρίσει ως πολιτικό κρατούμενο.

Επικοινωνία:

Carine Clément

carine_clement@hotmail.com

Ανακοινώσεις

Η ΕΕ και η Αριστερά σε καιρούς κρίσης

Η στρατηγική της Αριστεράς μεταξύ των Συμπληγάδων του εθνικού και του διεθνούς πεδίου

Σεμινάριο στην Πορταριά, 16 - 18 Ιουλίου 2012

Βαγγία Λυσικάτου, ερευνήτρια, Ινστιτούτο Νίκος Πουλιαντζάς

Ένα τριήμερο διεθνές σεμινάριο που σχεδιάστηκε από το Ινστιτούτο Νίκος Πουλιαντζάς και διοργανώνεται από το transform! europe σε συνεργασία με το Ίδρυμα Ρόζα Λούξεμπουργκ θα πραγματοποιηθεί από τις 16 ως τις 18 Ιουλίου πριν από το Θερινό Πανεπιστήμιο του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς, που θα διεξαχθεί στην Πορταριά (Πήλιο) το φετινό καλοκαίρι. Το σεμινάριο οργανώνεται στο πλαίσιο του προγράμματος Στρατηγικές Προοπτικές της Αριστεράς στην Ευρώπη.

Στόχος του σεμιναρίου, που θα έχει τίτλο «Η ΕΕ και η Αριστερά σε καιρούς κρίσης: Η στρατηγική της Αριστεράς μεταξύ των Συμπληγάδων του εθνικού και του διεθνούς πεδίου», είναι να ολοκληρωθούν οι μελέτες που πραγματοποιήθηκαν στην πρώτη φάση του προγράμματος για τις Στρατηγικές Προοπτικές της Αριστεράς.

Σύμφωνα με το πρόγραμμα του σεμιναρίου, την πρώτη ημέρα θα εξεταστούν τα εξής ζητήματα:

- Η ένταξη στην ΕΕ και οι προκλήσεις που αυτή θέτει για τις στρατηγικές των αριστερών κομμάτων στο πλαίσιο της τρέχουσας κρίσης
- Η σχέση μεταξύ δημοκρατίας και καπιταλισμού υπό το φως των νέων καθηκόντων που αντιμετωπίζει η Αριστερά και της συγκεντροποίησης της εξουσίας σε ευρωπαϊκό επίπεδο, η οποία δημιουργεί ένα μετα-δημοκρατικό πλαίσιο.

Η δεύτερη ημέρα θα περιλαμβάνει ενότητες συζητήσεων για την κρίση της πολιτικής εκπροσώπησης και

των κομματικών συστημάτων, καθώς και το πώς αυτή η εξέλιξη δημιουργεί τη δυνατότητα για μετασχηματισμούς με αριστερό πρόσημο σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο. Το σεμινάριο θα ολοκληρωθεί την τρίτη ημέρα με συζήτηση πάνω στις προοπτικές συγκρότησης ενός κοινού προγράμματος των δυνάμεων της ευρωπαϊκής ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Μαζί με τις κεντρικές θεωρητικές εισηγήσεις για το κάθε θέμα, όλες οι συνεδριάσεις θα περιλαμβάνουν μελέτες συγκεκριμένων εθνικών περιπτώσεων που θα γίνουν στη βάση ενός κοινού ερωτηματολογίου. Σύμφωνα με τον αρχικό σχεδιασμό του σεμιναρίου, οι μελέτες θα παραδοθούν στα τέλη Ιουνίου, ώστε να γίνει μια αρχική συγκριτική αξιολόγηση των δεδομένων που θα παρουσιαστούν στο σεμινάριο.

Στη διαδικασία θα συμμετέχουν, εκτός από τα μέλη και ερευνητές του transform!, πανεπιστημιακοί και διανοούμενοι με συναφή ερευνητικά ενδιαφέροντα. Οι συμμετέχοντες θα ανακοινωθούν σύντομα, μαζί με το τελικό πρόγραμμα του σεμιναρίου.

Το προσωρινό πρόγραμμα έχει ως εξής:

Δευτέρα 16 Ιουλίου

09.00 – 09.30: Έναρξη

09.30 – 10.30: Ενότητα 1

- ΕΕ: Διάλυση ή αυταρχική ολοκλήρωση; Παλιές και νέες στρατηγικές της ευρωπαϊκής Αριστεράς

10.30 – 11.30: Συζήτηση

11.45 – 12.45: Εισηγήσεις από τις

διάφορες χώρες

12.45 – 13.45: Συζήτηση

15.30 – 16.30: Ενότητα 2

- Διασώζοντας τη δημοκρατία στην Ευρώπη. Αριστερά κόμματα και κινήματα ενάντια στη λιτότητα και την καταπίεση.

16.30 – 17.30 Συζήτηση

17.45 – 18.45: Εισηγήσεις από τις διάφορες χώρες

18.45 – 19.45: Συζήτηση

Τρίτη, 17 Ιουλίου

09.30 – 10.30: Ενότητα 3

- Τάξεις και ταξική πάλη μέσα στην κρίση: Νέες προκλήσεις για την Ευρωπαϊκή Αριστερά.

10.30 – 11.30: Συζήτηση

11.45 – 12.45: Εισηγήσεις από τις διάφορες χώρες

12.45 – 13.45: Συζήτηση

15.30 – 16.30: Ενότητα 4

- Αναζητώντας μια αριστερή απάντηση στην κρίση: Η διαλεκτική ένταση μεταξύ εθνικού και ευρωπαϊκού επιπέδου

16.30 – 17.30: Συζήτηση

17.45 – 18.45: Εισηγήσεις από τις διάφορες χώρες

18.45 – 19.45: Συζήτηση

Τετάρτη, 18 Ιουλίου

Στρογγυλό τραπέζι: Αριστερή στρατηγική και προκλήσεις για αντισυστημικές πολιτικές: Παλεύοντας για την ηγεμονία στο Ευρωπαϊκό Πολιτικό Σκηνικό.

«Λαοί της Ευρώπης, ενωθείτε!»

7ο Θερινό Πανεπιστήμιο του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς και του transform! europe

Πορταριά, 18 - 22 Ιουλίου 2012

Το φετινό Θερινό Πανεπιστήμιο του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς (ΚΕΑ) και του transform! europe θα πραγματοποιηθεί στην Ελλάδα, στην Πορταριά, κοντά στην πόλη του Βόλου, από τις 18 έως τις 22 Ιουλίου. Η πρώτη ημέρα θα διοργανωθεί από το Φεμινιστικό Δίκτυο του ΚΕΑ (EL-FEM).

Με την όξυνση της κρίσης, είναι αναμενόμενο το θέμα αυτό να διατρέχει το σύνολο των θεμάτων του Θερινού Πανεπιστημίου. Οι επιπτώσεις των μέτρων λιτότητας σε όλη την Ευρώπη, η εξαθλίωση της κοινωνίας, αλλά και οι μεγάλες λαϊκές αντιστάσεις και σημαντικές κινητοποιήσεις σε διάφορες χώρες, σκιαγραφούν την αλλαγή σελίδας που προσπαθούν να φέρουν οι λαοί στην ευρωπαϊκή ιστορία.

Σε συνεργασία με τα ελληνικά κόμματα-μέλη του ΚΕΑ, τον ΣΥΝ και την ΑΚΟΑ, το Θερινό Πανεπιστήμιο έχει ως στόχο να συγκεντρώσει νέους ακτιβιστές και μέλη κομμάτων και κοινωνικών κινημάτων από όλη την Ευρώπη, για να συζητήσουν τα τρέχοντα πολιτικά και κοινωνικά ζητήματα. Κατά τη διάρκεια των εργαστηρίων και των ολομελειακών συζητήσεων, οι συμμετέχοντες θα έχουν την ευκαιρία να μοιραστούν τις εμπειρίες τους και να συζητήσουν για τις πολιτικές και τις πρωτοβουλίες για την οικοδόμηση μιας εναλλακτικής Ευρώπης.

Το τελικό πρόγραμμα με τους ομιλητές θα δημοσιευτεί σύντομα στην ηλεκτρονική διεύθυνση www.european-left.org/ and www.transform-network.net

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Τρίτη, 17 Ιουλίου

Ημέρα φύλου (διοργάνωση του Δικτύου Γυναικών ΚΕΑ - EL FEM)
Απόγευμα: Care-work and careeconomy ως η καρδιά των αγώνων μας για μια ανθρώπινη κοινωνία

Πέμπτη, 18 Ιουλίου

10.00-13.00
Συμβολή από τη συζήτηση της Τρίτης
17.00-18.00
Έναρξη και καλωσόρισμα
18.00-20.30

● 1ος θεματικός άξονας: Οικοδομώντας την αλληλεγγύη μέσα στην κρίση – προς μία νέα κοινωνία.

Ολομέλεια: 2 θεωρητικές παρουσιάσεις από κεντρικούς ομιλητές, 6 παρουσιάσεις από δίκτυα κοινωνικής αλληλεγγύης (μαρτυρίες, πρακτικές, συμμαχίες, επιτεύγματα και προβλήματα), συζήτηση
20.30 Δείπνο

Πέμπτη, 19 Ιουλίου

● 2ος θεματικός άξονας: Ενάντια στον αυταρχικό καπιταλισμό, για μια δημοκρατική, σοσιαλιστική και φεμινιστική Ευρώπη.

09:00-11.00: Σεμινάριο για το LGBT
11.00-14.00 Ολομέλεια: Κρίση, νεοφιλελευθερισμός, κυριαρχία και μεταδημοκρατία. 5 παρουσιάσεις, συζήτηση

14.00-15.45 Γεύμα
16.00-18.00 Σεμινάρια

1. Είναι ο φεμινισμός ντεμοντέ ή τον χρειαζόμαστε ακόμη;
2. Κάνοντας τη δημοκρατία αξία του ονόματός της
3. Οικολογία («ξεπερνώντας την οικολογική κρίση: ριζοσπαστικές προ-

τάσεις για την εναλλακτική ανάπτυξη»)

4. Η ιδεολογική μάχη για την ιστορία. Ενάντια στον ιστορικό αναθεωρητισμό.

18.00-18.30 Διάλειμμα

18.30-21.00 Σεμινάρια

1. Οι νέοι μέσα στην κρίση: επισφάλεια και συλλογική δράση

2. Μετανάστες: Αλληλεγγύη, συλλογική δράση και κοινός ταξικός αγώνας.

3. Πολιτισμός και κρίση

4. Η άνοδος του εθνικισμού, η αυταρχική και ρατσιστική Δεξιά στην Ευρώπη. Ποιες είναι οι προκλήσεις για την Αριστερά;

21.00 Δείπνο

Παρασκευή, 20 Ιουλίου

● 3ος θεματικός άξονας: το μέλλον της Ευρώπης – η Ευρώπη και ο κόσμος

10.30-13.30 Ολομέλεια: Η κρίση στην Ευρώπη ως μέρος της παγκόσμιας κρίσης. 4 παρουσιάσεις, συζήτηση
13.30-15.30 Γεύμα

16.00-18.00 Σεμινάρια:

1. Βοράς εναντίον Νότου / Δύση εναντίον Ανατολής: Αποδομώντας τα στερεότυπα

2. Η ευρωπαϊκή κρίση και η εξέλιξη του πολιτικού σκηνικού

3. Είναι βιώσιμη η Ευρωζώνη;

4. Πέρα από τον καπιταλισμό (I): Αλλάζοντας τις χώρες μας, την Ευρώπη και τον κόσμο.

18.00-18.30 Διάλειμμα

18.30-21.00 Σεμινάριο

1. Η γεωπολιτικές επιπτώσεις της κρίσης

2. Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση ή αποσύνθεση?

3. Πέρα από τον καπιταλισμό (II): Αλλάζοντας τις χώρες μας, την Ευ-

ρώπη και τον κόσμο
21.00 Δείπνο

Σάββατο, 21 Ιουλίου

- 4ος θεματικός άξονας: «Ενωμένοι μπορούμε να νικήσουμε»: Συνεργασίες κομμάτων, συνδικάτων και κοινωνικών κινημάτων σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο
- 10.30-13.30 Ολομέλεια: 8 παρουσιά-

- σεις, συζήτηση
13.30-15.00 Γεύμα
15.30-18.30 Σεμινάρια
1. Θεωρητικό Σεμινάριο:
 2. Ευρωπαϊκά συνδικάτα: Αντέχουν στην πρόκληση;
 3. «Είμαστε το 99%»: νέοι παράγοντες μέσα στην κρίση
- 19.00-20.00 Κλείσιμο του Θερινού Πανεπιστημίου του Κόμματος Ευρω-

παϊκής Αριστεράς 2012
20.30 Δείπνο και λαϊκή γιορτή στην πλατεία της Πορταριάς

Κυριακή, 22 Ιουλίου

Πρωί: Αναχώρηση λεωφορείων για τα αεροδρόμια Αγχιάλου, Αθήνας και Θεσσαλονίκης

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΘΕΡΙΝΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Το κόστος συμμετοχής κατ' άτομο (τέσσερις διανυκτερεύσεις, τρία γεύματα τη μέρα) είναι:

- Για μονόκλινο δωμάτιο: 250 ευρώ
- Για δίκλινο δωμάτιο 150 ευρώ
- Για τρίκλινο δωμάτιο: 120 ευρώ

Επιπλέον παραμονή:

Για συμμετέχοντες/ουσες που θα θελήσουν να συμμετάσχουν στο σεμινάριο που θα διοργανωθεί από το Δίκτυο Γυναικών ΚΕΑ (EL-FEM) στις 17 Ιουλίου ή που σχεδιάζουν να αφιχθούν νωρίτερα ή να αναχωρήσουν αργότερα, κάθε μέρα επιπλέον μέρα διαμονής (με τρία γεύματα τη μέρα) θα κοστίζει:

- Για δίκλινο και τρίκλινο δωμάτιο, 40 ευρώ το άτομο
- Για μονόκλινο δωμάτιο 65 ευρώ το άτομο

ΕΓΓΡΑΦΗ

Οι συμμετέχοντες/ουσες καλούνται να συμπληρώσουν το επισυναπτόμενο έγγραφο και να το στείλουν ως τις 11 Ιουνίου 2012 στο:

info@european-left.org ΚΑΙ στο elsummeruni2012@gmail.com

Για περισσότερες πληροφορίες, παρακαλώ επικοινωνήστε μαζί μας στο:

elsummeruni2012@gmail.com

Νέα έκδοση

Περιοδικό transform! Τεύχος 10

Κυκλοφόρησε η αγγλική έκδοση του 10^{ου} τεύχους του περιοδικού transform!. Σύντομα θα είναι διαθέσιμες η γαλλική, γερμανική και ελληνική έκδοση. Κεντρικό θέμα του περιοδικού είναι το ζήτημα της δημοκρατίας.

Περιεχόμενα (Αγγλική έκδοση)

Άρθρα

- Ντίτερ Κλάιν: Σκέψεις για ένα χρονικό αφήγημα της Αριστεράς
- Φρανσίσκο Λούσα: Η κρίση της Ευρώπης. Στοιχεία για μια πολιτική Στρατηγική
- Βάλτερ Μπάγερ: Ο κίνδυνος από τα Δεξιά

Δημοκρατία

- Μπομπ Τζέσοπ: Η Αριστερή Στρατηγική
- Άλεξ Ντεμίροβιτς: Η Θεωρία της Δημοκρατίας
- Κωνσταντίνος Τσουκαλάς: Η δημοκρατία σε κρίση
- Γιόακιμ Μπίσοφ, Ρίτσαρντ Ντέτγκε: Οικονομική δημοκρατία: Μια εναλλακτική λύση για την Ευρώπη
- Φράνκο Ρούσο: ΕΕ: Απόδραση από τη Δημοκρατία
- Ηερβέ Κεμπφ: Από την Ολιγαρχία στις νέες προσλήψεις της παγκόσμιας πολιτικής
- Τζανίν Γκεσπίν - Μισέλ: Ποια

επιστήμη για ποια Δημοκρατία;

- CMS Στοκχόλμης: Το αδύνατο του ρεφορμισμού
- Κριστιάν Πιλικόφσκι: Διεθνής Αλληλεγγύη εν δράσει
- Ρένα Δούρου: Η Αριστερά και η Νεολαία

Ευρώπη

- Πέτερ Φλάισνερ: Η αυξανόμενη ανισότητα εισοδήματος
- Ζακ Ριγκοντιά: Μπορούμε να σχεδιάσουμε ένα ευρωπαϊκό New Deal για τον 21^ο αιώνα;
- Τρέββορ Έβανς: Μια προοδευτική ευρωπαϊκή απάντηση στην κρίση

της ευρωζώνης

- Κριστιάν Μαρτύ: Οι γυναίκες απέναντι στην κρίση και τη λιτότητα
- Στέφεν Μπουκβίν: Για έναν εγγυημένο ελάχιστο ευρωπαϊκό μισθό
- Στέφεν Λέντορφ: Ο θρίαμβος των αποτυχημένων ιδεών

Μετανάστευση

- Μανουέλα Κροπ, Άννα Στριετχορστ: Η μετανάστευση των Ρομά στην ΕΕ
- Ούλρικε Κρου: Η μετανάστευση είναι καλή, η μετανάστευση είναι κακή, η μετανάστευση είναι μια πραγματικότητα
- Κλαούντια Ερνστ, Λόρεντς Κρέμερ: Ευρωπαϊκή Μεταναστευτική Πολιτική

Εκλογές

- Χορστ Καρς: Το Κόμμα των Πειρατών στο Βερολίνο
- Τίνα Φαρνί: Ρωσία: Πολυχρωμία χωρίς επανάσταση

Ανταποκρίσεις από χώρες:

- Μόνικα Καρμπόφσκα: Το χρέος της Πολωνίας - Αιτίες και Συνέπειες
- Ταμάς Μόρβα: Πολιτική λιτότητας στην Ουγγαρία
- Γκάμπι Χαμπασί: Ποια Δημοκρατία; Η Νέα Αίγυπτος ξανακοιτάει τα βήματα της
- Ντομινίκ Μπαρί: Κίνα - Νέες προοπτικές μετά τις μεγάλες απεργίες του 2010

Παραγγελία του περιοδικού

Το ευρωπαϊκό περιοδικό transform! για την εναλλακτική σκέψη και τον πολιτικό διάλογο δημοσιεύεται δύο φορές το χρόνο. Κάθε τεύχος μπορεί να παραγγελθεί στην τιμή των 8 ευρώ και η ετήσια συνδρομή ανέρχεται σε 15 ευρώ (συμπεριλαμβανομένων των ταχυδρομικών τελών) ετησίως για δύο τεύχη

c / o VSA-Verlag
St. Georgs Kirchhof 6
D-20099 Hamburg, Γερμανία
e-mail: info@vsa-verlag.de

Υπό έκδοση

Βιβλίο για την Κρίση Χρέους

Η έκδοση αποτελεί παράγωγο ενός διεθνούς συνεδρίου υπό τον τίτλο «Δημόσιο Χρέος και Πολιτικές Λιτότητας στην Ευρώπη. Η απάντηση της Αριστεράς»

Το συνέδριο, που πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα το Μάρτιο του 2011, διοργανώθηκε από το transform! europe, το Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς, το Κόμμα Ευρωπαϊκής Αριστεράς και τον Συνασπισμό. Ήταν ένα πραγματικά επιτυχημένο και μεγάλο γεγονός. Τις εναρκτήριες ομιλίες του παρακολούθησαν 800 άτομα, ενώ στο κλείσιμο του η αίθουσα ήταν γεμάτη με πάνω από 1000 άτομα. Για δύο μέρες και τρία βράδια, 60 ομιλητές και ομιλήτριες από 12 χώρες της ΕΕ και το Εκουαδόρ εξέτασαν πολλά ζητήματα σχετιζόμενα με την κρίση χρέους: αιτίες, πολιτικές της ΕΕ και των κυβερνήσεων, αντιστάσεις και ριζοσπαστικές προτάσεις για μια ευρωπαϊκή έξοδο από την κρίση. Στους συμμετέχοντες και τις συμμετέχουσες περιλαμβάνονταν πανεπιστημιακοί, οικονομολό-

γοι, κοινωνιολόγοι, ειδικοί στο ζήτημα του χρέους, συνδικαλιστές, βουλευτές, ευρωβουλευτές, επικεφαλής και στελέχη της Ριζοσπαστικών Αριστερών, κομμουνιστικών, αριστερών σοσιαλιστικών και πράσινων κομμάτων.

Περιεχόμενα:

- Έλενα Παπαδοπούλου, Γαβριήλ Σακελαρίδης: Εισαγωγή

1η ενότητα - κατανοώντας την Ευρωπαϊκή Κρίση Χρέους με μια παγκόσμια οπτική

- Γιώργος Σταθάκης: Η παγκόσμια κρίση δημόσιου χρέους
- Μπριγκίτε Ούνγκερ: Αιτίες της κρίσης χρέους – ελληνικό ή συστημικό πρόβλημα;
- Ευκλείδης Τσακαλώτος: Κρίση, ανισότητα και καπιταλιστική νομιμότητα
- Δημήτρης Σωτηρόπουλος: Σκέψεις για την τρέχουσα ευρωπαϊκή οικονομική κρίση: Μία νέα θεωρητική και πολιτική οπτική

2η ενότητα – Η διαχείριση της κρίσης χρέους από την ΕΕ και τις ευρωπαϊκές ελίτ.

- Μαρίκα Φραγκάκη: Από την κρίση των τραπεζών στη λιτότητα της ΕΕ – Η ανάγκη για αλληλεγγύη
- Γιαν Τοπορόβσκι: Κρατικά ομόλογα και ευρωπαϊκές αγορές χρέους
- Ρικάρντο Μπελλοφιόρε: Ο ταχυδρόμος χτυπάει πάντα δυο φορές: Η κρίση του ευρώ ως κομμάτι της παγκόσμιας κρίσης

3η ενότητα – Όψεις των κοινωνικών και πολιτικών συνεπειών της κρίσης

- Μαρία Καραμεσίνη: Η παγκόσμια οικονομική κρίση και η ΕΕ – Επιπτώσεις, πολιτικές και προκλήσεις
- Τζιοβάννα Βέρτοβα: Γυναίκες στα πρόθυρα νευρικής κρίσης: Οι έμφυλες επιπτώσεις της κρίσης
- Ελιζαμπέτ Γκοτιέ: Ο κανόνας των αγορών: Η Δημοκρατία στο απόσπασμα

4η ενότητα Section – Τα «γουρούνια» γίνονται (αποδιοπομπαίοι) τράγοι

- Πορτογαλία – Μαριάννα Μορτάγκουα
- Ιρλανδία – Ντάνιελ Φινν
- Ελλάδα – Ερίκ Τουσσαίν
- Ισπανία – Χαβιέρ Ναβάσκες
- Ουγγαρία – Ταμάς Μόρβα

5η ενότητα – Ξεπερνώντας την κρίση: Η επιτακτικότητα της εναλλακτική πρότασης.

- Γιάννης Δραγασάκης: Μία ριζοσπαστική λύση μπορεί να προκύ-

ψει μόνο μέσα από μια κοινή ευρωπαϊκή στρατηγικής της Αριστεράς

- Κούνιμπερτ Ράφφερ: Προστασία από τη χρεωκοπία και δικαιοσύνη για την Ελλάδα: Εκτελώντας την πρόταση Ράφφερ
- Πέδρο Παέζ Πέρεζ: Μία λατινοαμερικάνικη οπτική των πολιτικών λιτότητας, του χρέους και της νέας οικονομικής αρχιτεκτονικής.
- Νίκος Χουντής: Η κρίση χρέους και οι εναλλακτικές στρατηγικές της Αριστερά

6η ενότητα – Ο κρίσιμος ρόλος της Ευρωπαϊκής Αριστεράς – Πολιτικές εισηγήσεις

- Αλέξης Τσίπρας: Μία ευρωπαϊκή λύση για ένα ευρωπαϊκό πρόβλημα: Η κρίση χρέους ως κοινωνική κρίση
- Πιερ Λοράν: Ο λαός δεν πρέπει να πληρώσει την κρίση του καπιταλισμού

Γραφτείτε συνδρομητές στο ενημερωτικό δελτίο του transform!

Το ενημερωτικό δελτίο του *transform!* εκδίδεται κάθε μήνα και αποτελεί δωρεάν ηλεκτρονική υπηρεσία του δικτύου μας, που παραδίδεται απευθείας στο ηλεκτρονικό σας ταχυδρομείο.

Για να εγγραφείτε, στείλτε ηλεκτρονικό μήνυμα (e-mail) στο:

«info@poulantzas.gr» ή/και στο «office@transform-network.net»

Μπορείτε να ακυρώσετε την εγγραφή σας με μηνύματα στις ίδιες ηλεκτρονικές διευθύνσεις.